

KVINNORNAS STÖJNING

Blusen
skall för att kunna
tvättas om och om igen
och ändå se fräsch ut
tvättas med

**Gummans
FLINGOR**

Fabrikator A. O. ENBERTH & Co., Göteborg
(Låst 1918 av Svenska Textilfabrik
och Skandinaviska Skönhetsindustri)

6 September 1925.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje söndag.

Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLÖF. För annons- och ekonomiafdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: Magasinsgatan 12, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6:—, 1/2 år Kr. 3:50, 1/4 år Kr. 2:—.
Lösnummer 15 öre.

Centraltryckeriet, O. Ericson, Göteborg 1925.

INNEHÅLL.

Utlandskrönika i sammandrag
Vanskött kärlek. Av Marie Louise Ingeman.
Mor på Stretered.
Höst. Av L. B—gh.
Bortgångna.
Helene Bonnier, 70 år.
Ett besök hos konstnären Ole Kruse.
Av —e.
Skördevisa. Av Ruth Almén.
Här och Där.
Gärningen. Av Ingeborg Dahllöf.
Manlig solidaritet. Av Ragna Peters.
Gamla talesätt. Av S. A. S.
En lycklig dag. Av Crayon.
Allians vilja. Roman av Kathlyn Rhodes.

Utlandskrönika i sammandrag.

I London är, när detta skrives, en juristkonferens samlad i och för den juridiska utredningen i fråga om säkerhetspakten. Dess arbete väntas slutfört på några dagar. Ärendets slutbehandling tillkommer de berörda staternas utrikesministrar och regeringar.

Ett av de villkor Frankrike uppställt för att underskriva säkerhetsavtalet är, som bekant, att Tyskland inträder i Folkförbundet. Nämnade land är villigt härtill men nekar att godtaga folkförbundspaktens art. 16 om rätt för en främmande nation (Frankrike) att föra sina trupper genom Tyskland till Polens eller Tjeckoslovakiens hjälp, om dessa länder skulle angripas av en annan makt (Ryssland). Skulle Tyskland segra på denna punkt, kan Frankrike endast *sjöledes* komma till Polens och genom Polen till Tjeckoslovakiens hjälp. I så fall blir Östersjöns internationella betydelse i utomordentlig grad ökad. Särskilt kommer det att ligga i Rysslands intresse att vid behov spärra inloppet till Östersjön, en fråga som på det närmaste kan komma att beröra också vårt land.

Såsom tidigare nämnts är det viktigaste ärendet på Folkförbundsmötets föredragslista Mossulfrågan. England har nu förklarat sig villigt att upprätthålla det dyra mandatet över konungariket Irak (f. d. Mesopotamien) om detta är villkoret för att Irak med England i bakgrunden skall få Mossuls med oljekällor välsignade mark. Turkiet gör för sin räkning eftertryckligt anspråk på samma område. Frågan skall nu först utredas av en kommitté, inom vilken Sverige, Spanien och Uruguay äro företrädare. Ett högst ömtåligt uppdrag! För Sverige svarar utrikesminister Undén.

Den engelska tidningen "Observer" har undersökt det stora krigsskuldproblemet vars utredning, som bekant, står på dagordningen. Fordringsägaren är U. S. A. och gäldenärerna de i kriget inblandade europeiska makterna. När Europa kommer i ordning med sina avbetalningar skall det, påpekar tidningen, under minst sextio år ha att betala till Amerika en miljard 620 miljoner kronor årligen! Dessa medel kunna endast åstadkommas på skattevägen och genom besparingar, vilka antagligen måste gå ut över det sociala reformarbetet. Det tunga

skattetrycket skall pressa ner såväl arbetslöner som företagarevinster. Den europeiska levnadsstandarden kommer att sjunka överlag och folken att falla offer för missnöje, inre oro och farliga slitningar. Frågan skärpes ytterligare därav att amorteringen av krigsskulden, denna oerhörda, livet förbittrande börda snart skall påvila den nya generationen, som född efter år 1900 står fullständigt utan skuld till kriget!

Allt detta tillägger "Observer" kan emellertid ha något ömtåligt gott med sig. Det kan förmå de av Amerika utsagna europeiska nationerna till kooperativitet på det fredliga arbetsområdet, närmast för att göra sig oberoende av de amerikanska råvarorna. Den enda räddningen för Europa undan ekonomiskt sammanbrott och kaos är samförstånd och sammanslutning.

Från Marocko rapporteras franska framgångar och spanska nederlag i kriget mot Abdel-Krim. — Frankrike bagatelliserar sina motgångar mot de upproriska druserna i Syrien.

Från Kina föreligga inga andra nyheter än att en internationell konferens i höst skall behandla Kinas rätt att fastställa sina egna tullar och en annan konferens övriga stridsfrågor mellan Mittens rike och andra intresserade makter.

Saturday Review, en engelsk tidning, offentliggör ett brev, skrivet av en bildad kines i Peking. Han förklarar, att de amerikanska filmerna som vunnit stor spridning i Kina på ett ödesdigert sätt undergräva kinesernas respekt för de vite. Särskilt är detta fallet med detektivfilmerna, de tarvliga kärlekshistorierna och de filmer i vilka de vita kvinnorna uppträda alltför lättklädda.

En engelsk korrespondent till samma tidning framhåller risken av att t. ex. *Chaplin* kommer att framstå för den färgade befolkningen som den typiske vite mannen. Detta förekommer!

Göteborgs Kvinnoförbund för Sveriges sjöförsvär.

I våras vid tiden för riksdagens avrättningsbeslut bildades som man torde minnas *Göteborgs Kvinnoförbund för Sveriges sjöförsvär*, den första kvinnliga försvarssammanslutningen i rikets andra stad. Förbundet som samarbetar med den stora föreningen "Sveriges sjöförsvär" i Stockholm, har kunnat glädja sig åt en synnerligen livlig anslutning av Göteborgs kvinnovärld. Listorna äro ännu icke indragna — *man väntar i hopp om att få dem fulltecknade!* Någon gång i höst komma de antecknade föreningsmedlemmarna att sammankallas till ett konstituerande möte för att välja styrelse och ordna andra föreningsfrågor.

Sammanslutningen är opolitisk. Medlemsavgiften är endast 2 kr. pr år.

Anmälningar om inträde mottagas av interimsstyrelsens ordf. fröken Helene Bonnier, Kungsporsäven 6, tel. 3484, samt av dess sekr. fröken Elsa Dalman, Berzeligatan 17, tel. 1666.

Vanskött kärlek.

Av MARIE LOUISE INGEMAN.

Varför gråla alla gifta människor? Varför kommer alltid, förr eller senare, en period i deras äktenskap, då de få lika lätt att missförstå varandra, som de förut hade lätt att förstå varandra till och med utan ord?

Det behöves icke föreligga någon djupare anledning till missämja. Förhållandet har bara av outgrundliga skäl plötsligt blivit spånt och ömtåligt. Men varför? Det måste finnas någon orsak?

Svaret blir: det är enformighetens skull. De flesta gifta människor leva för ensamma, alltför uteslutande hänvisade till varandra. Morgon, middag och kväll se de blott varandra, höra blott varandras stämmor, ha endast att vädja till varandras tycken och ömdömen.

Omedvetet blir detta en påfrestning som den mänskliga naturen ej tål. Det går icke att söka resonera sig till motsatsen, vi äro nu en gång för alla danade för omväxling, i högsta grad beroende av nya intryck, nya ämnen för den förbränning, som oavbrutet pågår i vår inre människa.

Deltagarna i en av våra första nordpolsexpeditioner gjorde under sina långa nödtvungna isolering uppe i isen just denna erfarenhet. Dessa män, som voro goda kamrater, besjälade av samma intressen och utrustade med likvärdiga kunskaper, skulle under normala förhållanden g'vet utvalt och njutit av varandras sällskap. Men efter att i dagar och månader uteslutande ha varit hänvisade till varandra inställde sig en oemotståndlig antipati, och de kunde knappast tåla varandras närhet.

Jack London har i en av sina vildmarkshistorier med levande kraft skildrat samma intressanta och aldrig helt utforskade problem.

Men ensamheten uppe bland Nordpolens ismassor eller i Alaskas ödemarker kan ju icke jämföras med förhållandena inne i en stad, invänder läsaren.

Kanske ändå! Under tecknad minnes hur en nygift fru, som genom mannen förordnande kommit att bosätta sig i en av de nordiska huvudstäderna, klagade över att hon efter nära ett års vistelse där kände sig ensamare än i en ödemarker. Hon ägde inga vänner att gå till, mottog aldrig besök. Dagens stora händelse var för henne mannens hemkomst. På denna koncentrerades alla hennes tankar, alla hennes förhoppningar om ett avbrott i enformigheten.

Han, som å sin sida ute i affärlivet träffat mycket folk, förstod henne icke. När han kom hem ville han ha ro, en bekväm stol, en tidning. Vad skulle han tala om! Nyheterna utifrån affärlivet kunde icke intressera henne — och här hemma stod allt stilla.

Hans tystnad och likgiltighet rämde, förgrämde henne. Och en

aftron brast det löst. Förebrående ord föllo, tårar, uppträde, försoning! Han skulle bättra sig. Men ledan kom igen och kom igen, låg som en kvävande stämning över huset.

Mannen började vantrivas hemma. Hon vred sina händer, bönföll honom att icke gå ut vidare. Kunde han icke undvara sina kamrater, kunde han väl åtminstone bjuda hem dem, så att även hon någon gång fick vara med. Han följde rådet, inviterade ett par jämnåriga affärsvänner med fruarna.

Det var första gången inbjudna gäster satte foten i deras hem. Och för första gången upptäckte han att hemmet var vackert och att hustrun hade charme. Ty han såg plötsligt med vännernas nya, friska blick.

Bjudningen drog umgänge med sig, icke stort, men utvalt och anpassat efter husets villkor. Man tog emot vänner och blev själv bortbjuden. Det kom som en ny anda i huset — frisk hög luft som om en ventil sprungit upp.

Den unga frun behövde nu icke längre som förr endast gå och vänta på mannen. Hon stod själv genom sina nya vänner i kontakt med utvärlden, var därför ej bara beredd att få sig nyheter meddelade, utan kunde också själv ge sådana. Bagateller visserligen, men som dock höllo luften i rörelse, den andliga stämningen i jämvikt.

Vännerna — beslutet att göra hemmet till något annat än en lya för två egoister hade räddat deras lycka.

Enformigheten, det kvävande stillaständet över dagarnas tal hotar, utan att man kanske klargjort det, mångt hems harmoni. Förhållandet härsknar — båda parterna lida ett vanligtvis onödigt lidande och utan att känna botemedlets namn. I somliga hem är det mannen, som i egoistisk önskan att få vara i fred stängt dörren för allt umgänge, i andra åter är det hustrun, som i bekväm fasa för allt onödigt besvär motsätter sig mannens önsknings om att se några vänner. I ett tredje fall slutligen kan man av ekonomiska skäl ömsesidigt överenskomma att stryka främmande från programmet.

Vilket skälet än må vara förkrymper denna ständiga isolering ett hem. Vad betyder det att det ligger mitt inne i en brusande storstad med människor runt omkring, när det dock är så ogästvänligt, så kallt, så tillslutet som hade det blott ödemarken omkring sig! Man har det bekvämt och ekonomiskt ordnat för sig själv. Men hur tomt, hur glädjelöst och armt blir i längden icke denna enformiga tillvaro mellan fyra väggar. Livsenergien försvagas, alla intressen domna bort, och själen, som icke kan mördas, nöter ut

Mor på Stretered.

ANNA JÖNSSON.

Fru Anna Jönsson, husmoder vid Uppfostringsanstalten för sinnesslöa barn på Stretered, fyller den 9 sept. 60 år.

När man ser henne så ungdomligt spänstig och med en blick lysande av vitalitet och verksamhetslust måste man säga sig, att tiden handskas underbart varsamt med en del människor. Och i detta fall också med urskillning. Det gäller här en kvinna som fyller ett värv, ansvarsfullt och krävande, ett värv för vilket en henne värdig efterträdare blir mycket svår att finna.

Fru Jönsson är maka till föreståndaren för Streteredsanstalten Håkan Jönsson och delar med honom äran av dess utveckling. Ursprungligen var skolan deras privata egendom, men övertogs år 1900 av Göteborgs stad och län. Verksamheten har sedan dess i betydande grad utvidgats, men det har dock skett på den från början av de båda makarnes lagda bärkraftiga grunden.

Var man går inom denna stora mönsteranläggning spårar man husmoderns, nej, moderns kärleksfulla omtanke, och ordnande milda hand; tonen är god och glattig, stämningen trygg och tillitsfull. Luften i alla lokaler är doftande ren, allt skiner och blänker, gardinerna som sakta bölja för vinddraget från de öppna fönstren äro bländvita, de hundratals sängarna försedda med den bästa artustning, och lärjungarne själ-

sig på småaktigheter. Därav grälet, den surmulna tystnaden, den onaturliga spänningen.

Isoleringen driven för långt är en stor fara, som ofta leder till detta fruktansvärda "armod på tu man hand", för vilket Nietzsche varnar. Såsom allt har den sin tid. Men när dess tid är ute, borde man söka en annan form för att livet ej skall stagnera.

Vi ha en fiende mitt ibland oss. Det är enformigheten. Vi ha också botemedlet — människor. En massa människor, ensamma som vi själva, vilka gärna inom brasans vänliga ljuskrets i vårt hem skulle rädda våra hjärtan och själar att förtorka och förbittras.

va äro välklädda och välvårdade ifråga om sina personer. De många nybyggnaderna ligga omgivna av välskötta park- och trädgårdsanläggningar, där blommorna just nu lysa i höstens starka färger. Det är en liten lycklig värld så långt som mänsklig godhet och offervilja räckta.

Man ser hemmets skyddslingar ute på arbete i trädgården, intresserade, flitiga, duktiga eller i lek på de stora solbelysta sandplanerna, fria och på samma gång i de unga sköterskornas vaksamma skydd.

Vår medkänsla neka vi nog inte de sinnesslöa, de s. k. "idioterna", men den allmänna uppfattningen torde vara, att det lägges ner för mycket arbete och för stor kostnad på deras uppfostran.

Denna åsikt kan icke upprätthållas, när man ser resultatet av detta visserligen mödosamma men tack samma och vackra uppfostringsarbete.

Hur gripen känner man sig icke när man jämför den lägsta skolklassen med den högsta, när man ser de minsta så hopplöst efterblivna, med tom blick och nästan utan förmåga att uppfatta, att tala, att för ett enda ögonblick hålla fast en tanke, och sedan den högsta klassens 13—15-åringar, i vilkas ögon förståndet tänts! De kunna läsa innantill och förstå vad de läsa, de ha lärt sig rättskrivning, uppsatsskrivning och brevskrivning, de äro hemma i enkla praktiska räkning, de kunna till mynt, mått och vikt, de förstå almanackan, klockan, termometern och mycket, mycket mera ha de inhämtat. De ha också lärt sig ordning, personlig snygghet, disciplin, hövlighet, hänsynsfullhet, flit, uthållighet, de ha blivit människor!

Ännu starkare springer uppfostringsresultatet i ögonen, när man ser vad de kunna utföra i arbetsväg, hur duktiga, understundom skickliga de äro som skomakare, snickare, borstbindare, väverskor, sömmerskor, hur dugliga i trädgården, i tvättstugan o. s. v.

Naturligtvis må icke alla lika långt, men i den utsträckning det är möjligt lyfter skolan upp dem ur deras mörka olyckliga tillvaro och

Millioner
paket

DRICK FRIMÄRKS THE

Säljes
ärligen

**SKANDINAVISKA
KREDITAKTIEBOLAGET**
GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

A vdelningskontor
över hela landet

Egna fonder Kr. 182,000,000:—

Gottgör å insatta medel
högsta gällande ränta

Telegramadress
"Kreditbolaget"

Inf. gen. Göteborg. Tandl.-Sällskap.

Tandl. Lisa Andrén
Vasagatan 5 B. Tel. 10919.
10-2, 5-7; lördagar 10-2.

Tandläkare Anne-Marie Heijde
Vasaplatsen 1. Telefon 15500.
Rådfrågningsstid 1/2 2-1/2 3.
Andra tider efter överenskommelse.

Tandläkare KARIN THORLEIF
Kungsporsavenyen 29. Tel. 11789.
Vard. 1-2 el. efter överenskommelse.

upp i ljuset. För de fullständigt
obildbara finns en asyl.

Bland alla dessa stackars barn
och ungdomar rör sig och verkar fru
Jönsson som mor. Hon är den om-
kring vilken deras tillgivenhet och
tacksamhet i första hand samlar sig.

Man förstår det, när man följer
hennes från avdelning till avdelning,
från skolrummen till arbetsalarna
och lekplanerna. Överallt där hon
kommer lysa ansiktena upp, sträc-
kas händerna mot henne, höres ordet
"mor". Hon kallar dem vid
namn, har en varm blick för alla,
en smekning även för de mest van-
lottade, för vilka en annan skräck-
slagen skulle rygga tillbaka.

Under trettio år har fru Jönsson
varit verksam vid anstalten. Ut-
trycket "offrat sig", som i detta
sammenhang så naturligt flyter ur
pennan, skulle hon på det bestämdaste
tillbakavisa. För henne har
det hela varit glädje.

Höst.

"Hösten är inne,
stormarna gny...!"

Staden är återinflyttad från lan-
det, de "blinda husen" ha hissat si-
na gardiner, de tomta våningarna
fyllas ånyo av människor, säsongen
har börjat.

Ens nya människa, förnyad ge-
nom friluftslivet, strandbaden, skogs-
promenaderna, segelturerna och allt
annat skönt sommaren har bjudit,
glider motvilligt tillbaka in i den
gamla hamn och vanor.

Vad handskarna kännas besväran-
de, gatorna hårda och luften tjock!
Hur varje steg blir bundet, av bil-
spårvagnar, cyklister och mötande,
varje stund räknad av de stora torn-
uren som gå och gå! Vilken idé
för övrigt att dessa ur, som ständigt
påminna människan om hennes tim-
liga plikter, just fått sin plats på
de främsta vägvisarna mot evighet-
en! Man ville klättra upp mot sky-
arna — men så slår klockan, och man
ramlar ned igen på sin kontorsstol
eller bakom sin butiksdisk.

Ack ja! Man är tillbaka i staden
igen! Ur huru många tusen bröst
har ej den tanken stigit under dessa
dagar — stigit som en suck. Hus-
modern som går och styr i den kam-
fertdoftande, överdragsklädda vä-

**PÄRLOR
JUVELER**
i modern infattning fördelaktigast
hos
K. Anderson
Hovjuvelerare. Ö. Hamng. 41.

Hemmets tidning

Göteborgs Aftonblad

Särskild, omväxlande
avdelning för kvinnan
och hemmet.

I varje nummer, värde-
fulla artiklar i olika
frågor, berättelse,
följetong, kåserier.

Pr kvartal 7.50 fritt hemburen.

Lösnummerpris 10 öre.

ningen, affärsmanen vid sin pul-
pet, telefonfröken inklämd mellan
sina lurar, skolbarnet i sin bänk —
alla tänka och känna detsamma.
Icke bara att lovet är slut. Nej,
det är något som sitter djupare —
nästan som en hemlängtan i vår själ
och drar oss tillbaka till allt det
sköna och ljuvliga sommaren uppen-
barar.

Ack, dessa tidlösa dagar med sin
sötma, sin doft, sin evigt blå himmel!
Det var en fröjd att andas, att leva!
En lust att röra sig framåt på doft-
ande skogsstigar, uppefter skyhöga
berg, utefter glittrande, solblixtran-
de stränder! Det var dagar, levda
liksom i ett annat liv — i ett annat
land. Ett liv och ett land, varom
en hemlighetsfull port nu fallit igen,
och som icke öppnar sig förrän nästa
sommars.

L. B.-gh.

Bortgångna.

Ett ord av tacksamhet vilja vi
härmed rikta till minnet av de två
kvinnor på vår stads sociala arbets-
fält, vilka i dessa dagar fått gå till
vila: fru *Hilda Enander* och fröken
Marianne Olbers. Båda ha de oegen-
nyttigt offrat sina krafter — om
man ens kan tala om offer, när ar-
betet för de små och de hjälplösa ut-
föres med så mycken kärlek som här
varit fallet.

Deras gärning är tillräckligt väl
känd i vårt samhälle för att här
fordra en utförligare skildring.
Fru Enander, Göteborgs första fos-
terbarnsinspektis, tillträdde sin be-
fattning som sådan i jan. 1903 och
kvarstod till 1924. Det modersnamn
hon genom sitt arbete förvärvat var
välförtjänt. Alla som närmare kän-
na hennes gärning veta hur välsig-
nelserik den var.

Redan i sin tidiga ungdom hemsök-
tes Marianne Olbers av den sjukdom
— brösttuberkulos — som hon efter
återvunnen hälsa och arbetsförmåga
så uppoffrande ägnat sitt arbete.
Som dispensärskötterska följde henne
många välsignelser från fattigmans
hem, där Marianne Olbers var den
efterlängta hjälparinnan och vän-
nen.

Skördevisa.

Våren har väna violer,

Vintern har drivor så vita

Sommaren rodnande rosor.

Priset dock ger jag åt hösten,

Skönast och rikast av alla!

Slösar med guld och med färger,

Givande brätt vad den äger!

Räknade äro ju dagarna —

Ja — men de eviga lagarna

Tala om liv och förnyelse!

Ingenting siar så härligt

Just om det spirande livet

Såsom den gyllene hösten!

Alla de frön som ha vuxit,

Mognat och tigande fallit

Visa dig väg över vintern,

Kylan och mörkret och döden

Fram mot den eviga våren.

RUTH ALMÉN.

Selma Sjöbergs Damfrisering
Grundad 1881. Kungsgatan 63. Tel. 4717.
Specialitet: HÅRSKÖTSEL.
Champonering, Borstning, Behandling med violetta strålar, Frisering, Bobbing,
Shingling, Brudklädsl, Barnklippning.
Omsorgsfull behandling. Billiga priser.

**NORDISKA
HANDELSBANKEN**
STOCKHOLM GÖTEBORG MALMÖ
110 AVDELNINGSKONTOR
FÖRMYNDAREMEDEL,
vilka enligt lagen av den 27 juni 1924 skola för myndlings
räkning nedsättas i bank, mottagas till vård och förvaltning.

Ett besök hos konstnären Ole Kruse.

På en vacker skogklädd strand-
sluttning högt uppe i norra Bohus-
län med utsikt över fjordar, sund
och holmar ligger en enslig boning.
Den är icke lik andra boningar
häruppe varken till form eller färg.
Från det ursprungliga huset sträc-
ker sig en lång rak tillbyggnad, som
låter förmoda ett aldeles särskilt
ändamål och i den notoriska glas-
verandans ställe lyser genom vita
pelare och valvbågar en öppen log-
gia i en högstämmd blå färg, djup,
klar och frisk som på någon gam-
mal målning. Aldriga fruktträd
och andra träd susa kring hu-
set, vid stranden nedanför gangar
en honungsgul eka i sin förtöjning.

I denna fridens boning bor Ole
Kruse, konstnären med det religiösa
sinnet, för vilken konst är helig
hymn till livet och allt livs skapare.

Det är en afton i solnedgången
vår lilla motor styr fram mellan
holmar och skär. Vattnet återspegl-
ar aftonrodnad och skyar, stränder-
na liksom förgyllas av solens guld.
Högst uppe i zenit stå cirrusmol-
nen som hela ängder av vitulliga
små lamm. Det är en härlig afton,
så stilla, så tyst att till och med en
viskning borde höras från strand
till strand.

Trots det undangömda läget er-
bjöd det ingen svårighet att få
reda på Ole Kruse boning. Kap-
tenen på ångaren, värdinnan på pen-
sionatet, mannen med motorbåten,
befolkningen på öarna och platserna
däromkring — alla tyckas veta det.
Konstnärens ankomst dit har tyd-
ligen utgjort en stor händelse. Ryk-
tet om hans avsikt att bli bofast
här, icke blott under sommarens
korta månader, utan för alltid, och

icke minst hans egen skickelse av
en konstens överstepräst ha satt fan-
tasien i rörelse och skapat något av
det sagolikas gloria kring hans
namn.

I trygg målmedvetenhet styr ock-
så den lilla farkosten från den när-
belägna ön hän mot fastlandets väx-
ande kontur. Ett smalt sund öpp-
nar sig, och där på sluttningen,
fjärran från allfarsstigarna, ensligt,
förmänt, vackert ligger den — en
diktares, en konstnärns, en anakorets
boning.

När båten lägger till skyntar en
ljus klädning på den trädövervuxna
stigen upp mot huset. Det är konst-
närens älskvalda, modiga maka,
som gått att dela enslighetens och
obygdens behag och strapatser med
livskamraten. Snart synes även han,
hög, svartklädd, en profetgestalt
med isgrätt, långt hår nedfallande
över det mäktiga huvudet.

De spana mot båten: Vem nalkas
deras kust? Man känner sig ett
ögonblick som en världsomseglare,
som råkat landa vid en bortglömd
ö, mot vars strand befolkningen
tveksamt och med undrande misstro
ilat ned...

Men blott ett ögonblick. Snart
står man därinne — i ett av världens
originellaste konstnärshem. Största
intresset samlar sig kring atelieren.
Vilket imponerande rum! Vilken
stilla, hög stämning härinne! I den
tynande dagern framträda ur taylor-
nas ramar från väggarna färger, vi-
sioner: altartavlans Jerusalem och
profeter, Madonnan med det strä-
lande barnet lyft på sin arm, märk-
liga teckningar som i linjeren sträng-
het föreviga ett stycke av naturens
skönhet och mystik. Men de hänfö-

Varen Svenske!

Sedan de Svenska skofabriker-
na börjat förse skodonen med
gummiklackar hava vi tillverkat
en speciell klack för dessa.

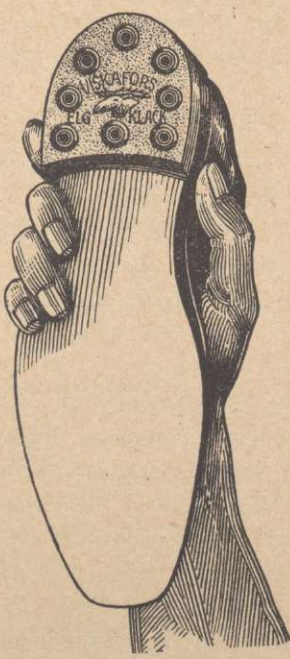
Denna klack, som med ett pryd-
ligt, elegant yttre, förenar ringa
vikt och enastående slitstyrka,
säljes under benämningen

Elgklack

och har å slitytan jämte namnet
Viskafors ett elghuvud i relief.

Köp uteslutande skodon med
denna klack, som överträffar
alla andra i slitstyrka.

Å ett Svenskt skofabrikat krä-
ves Svensk klack.

SKANDINAVISKA GUMMIKTIEBOLAGET,
VISKAFORS

A.-B. FERD. LUNDQUIST & Co.

för alltid på lager alla
VISKAFORS

fabrikat till fabrikspriser.

AKTIEBOLAGET
GÖTEBORGS BANK
GÖTEBORG STOCKHOLM
100 avdelningskontor i västra och östra Sverige
Grundad år 1848
Egna fonder Kr. 78.750.000

Emottager penningar å sparkasse-, kapital- och depositionsräkning till högsta
gällande ränta.
Utlämnar hemspärbössor.
Bankens notariatavdelning förvaltar föreningars och kassors medel, enskilda
förmögenheter samt testaments- och förmyndaremedel.
Obligations- och fondavdelningar.
Fullständig bankrörelse i övrigt.

rande detaljer, som för åskådaren ut-
göra en källa till ständigt nya
upptäckter och ny beundran på
konstnärens stora dukar gå tyvärr
förlorade i skymningen.
Vi vandra ur rum i rum — en
ansenlig fil.

— Är här icke vackert?
Det är fru Kruse som visar på
det landskap som inramas under
loggians vita valv — ett sommar-
landskap med gröna holmar, skog-
klädda berg, kala klippor och djup-
blått hav, belyst av den rodnande
himlens fina ljusspegel.

Ja, det är vackert uppe i denna
trakt av Bohuslän. En mäktig,
storlinjad, rik och växlande natur.
En värdig ram kring en skapande
fantasi, som främmande för tidens
materialism och effektskeri vigt al-
la kunskaper, alla krafter, all tid
åt förhålligandets, lovprisandets
fromma och sublimes konst. I and-
dakt och sanning — denna stäm-
ning vilar över hela detta konstnär-
hem, utströmmar ur varje tavla, ur
varje penseldrag. Och det återto-
nar ur naturen därutanför — den-
na härliga havsnatur, som väl sällan
rönt en varmare beundran, en finare
uppskattning än som nu kommer den
till del av de två människor, som i
den ensliga konstnärnsboningen under
loggians valv hälsa den med hänfö-
relse varje morgon, säga den god-
natt varje kväll.

Helene Bonnier 70 år.

En av Göteborgs mest kända och
socialt och politiskt verksamma kvin-
nor fröken Helene Bonnier fyller den
7 sept. 70 år.

Fröken Bonnier är född i Göte-
borg och dotter till bokförläggaren
och tidningsutgivaren D. F. Bonnier
och hans maka Charlotte Benecke.

Ett stort antal föreningar har ägt
frökenen att räkna fröken Bonnier
bland sina verksamaste krafter.
Bl. a. står hon som initiativtagare
till Göteborgs förening för land-
stormen, vars styrelse hon tillhörde
åren 1913-16. Därefter blev hon
styrelseledamot och expeditionsföre-
ständerinna för Göteborgs lokalav-
delning för Kronprinsessans bekläd-
nadsförening. Under denna tid ut-
rustade hon 150 sänger, vilka seder-
mera tillfölo Röda Korsets 6:te
krets. Fröken Bonnier, som tillhört
styrelsen för Göteborgs borgerliga
valförbund, beklädde åren 1918-22
ordförandeposten i Göteborgs Mode-
rata kvinnoförbund, där hon kvar-
står som hedersledamot och ständigt
styrelseledamot. Bland övriga för-
troddeuppdrag kan nämnas ordfö-
randeskabet i föreningen Spädbarns-
hjälpen, samt i kommittén för Göte-
borgs sjukstuga i Övra Norrland,
vars välsignelsebringande verksam-
het vid olika tillfällen redan behand-
lats i denna tidning. Slutligen kan
föreläggas att fröken Bonnier, varmt
intresserad av Sveriges försvar, ta-
git initiativet till Göteborgs kvinno-
förbund för Sveriges sjöförsvaret, om-
nämnt på annan plats i dagens num-
mer.

Här och Där.

I en filmrecension läses om skå-
despelaren Jannings i Neros roll:
"Icke en man, icke en kvinna men
ett sataniskt monstrum, som utrus-
tats med makt och dumhet i obe-
gränsade kvantiteter. Han var djä-
vulsk i sin blodtörst, ömklig i sin

Det är ekonomiskt

att hos oss köpa Gardiner, Bom-
ullstygger, Möbiltyger, därför att
våra tillverkningar bevisligen hålla
väl tio gånger så länge, som en gottköpsvara.
Precisera godhetsfullt vad Ni önskar.
Prover sändas.
KONSTFLITEN, Göteborg G:la Högskolan

**C. S. Schmidts
Begravningsbyrå**
24 KUNGSGATAN 24
Tel. 3623 - 14090 - 6607
ombesörjer på erkänt bästa sätt
allt som tillhör begravningar.
Eldbegångelseföreningens expedition.

Smakfulla Kransar
Vasa Blomsterhandel
Gustaf Ekman
Storg. 31. Tel. 4314-10365.
Filia: Vasagat. 21. Tel. 5481.
Kund. Hovleverantör.

Nadco färger alla tyger tvättakta.
Kan användas till såväl kallvattensfärg-
ning som kokning. Begär beskrivning
på kallvattensfärgning hos Eder hand-
lande eller hos Aktiebolaget Nadco,
Göteborg. Tel. 20365.

MERKUR-TVÄLEN

skonar kläderna och händerna.
Krymper ej ylle.

Coué-institutet i Enköping.

öppet alla söckendagar 11,25 f. m.
"Med Coué-metoden botas eller lindras
nervösa rubbningar t. ex. neurasteni; hyste-
ri; sömnlöshet; psykiska affektioner; hyste-
ralgi; astma; struma; förstoppning; van-
drande njure; livmoderfall; åderbräck; par-
tiell förlämnig; vissa fall av dövhet och
blindhet; stamning; laster (även dryck-
skapslasten) och ovanor."
Emile Coué, Nancy 21 juli 1924!
Utmärkt resultat. Intyg tillgängliga.
Reference: Emil Coué, Nancy.
MONA MÖLLER.
Emile Coués enda auktoriserade lärjunge
i Sverige.

hjälploshet — en koncentration av
alla dliga egenskaper utan det mi-
sta lilla försonande drag...

Efter alla dessa utgjtelser vän-
tar sig läsaren att få det hela be-
tecknat som en avskyvärd skapelse,
men i stället lyder slutklampen:
— "med få ord: en utomordentligt
intressant prestation".

Så nu veta vi hurdana film-
prestationerna böra vara för att bli häls-
sade såsom "utomordentligt intres-
santa".

Innan möblerna kunna tagas emot
i den nya våningen, måste linoleum-
mattan vara pålagd. Vänd Eder där-
för redan nu till "Linopeters",
Kungsporsplatsen 2, som har plat-
sens största lager av nyheter.

Konstens högsta mål är att giva
sköna former åt livets idealer.
F. Bremer.

Sveriges första Couéinstitut öpp-
nades som bekant föregående år i En-
köping av en svensk elev till den
store undergöraren i Nancy, fröken
Mona Möller från Hälsingborg.
Coué-metoden är redan känd och
uppmärksammas över hela världen
och dess gynnsamma inverkan, sär-
skilt för nervösa åkomor och li-
danden torde få anses fastslagen.
Rörande det svenska institutets
verksamhet hänvisas i övrigt till au-
nons i föreliggande nummer.

Slopa kaffet och drick
CAP KAKAO
I varje förpackning är 100 gr. a 500 gr.
är tillverkad av bästa fullmogna kakoböner
utan tillsats av socker, kanel, vanilj- eller smaker.
Den som smakat CAP KAKAO
dricker den sedan dagligen.

RIKT URVAL STARKA
SKOLKÄNGOR
för gossar och flickor.
Blå och Vita Gymnastiskor
Billiga priser.
A/B Herkules Skodon
45 KUNGSGATAN 45.

Offentliga nöjen.
Lilla Teatern.
Varje afton kl. 8.
DEN STACKARS HERMAN
Björ. kl. 12-2 och efter kl. 6. Tel. 7760.
Veckan 7/9-13/9
PALLADIUM kl. 7 o. 9 Barnförb.
"TVÅ SYSTRAR"
med ALICE TERRY.
RIALTO kl. 5, 7 o. 9
5,15 billiga barbiljetter.
"SKEPP OHOJ"
med BUSTER KEATON.

Slutrealisation!
Anledning av affärens upphörande ut-
sälles inneliggande lager av Papper, Ku-
rser, Blyertspennor m. m. till mycket låga
priser.
Försäljningen sker i såväl större som
mindre poster från mitt lager Ostra Hamn-
gatan 20.
C. I. SJÖBERGS EFTR.
Hilda Sjöberg.

Gärningen.
Av INGEBOG DAHLÖF.

Det är ett stort rum i ett gammal-
lags förnämt hus. Det är mycket
lystligt till taket och möblerat som en
salong. Men en del möbler, som
hört vara där, saknas och i deras
ställe står på ett mycket omotiverat
sitt en stor bekväm säng.
Den sjuke, som ligger däri, har lä-
tit flytta sig ur rum och i rum så
som det underdunom förekommer
med människor, vilka skola dö och
vilka kunna tillåta sig denna avled-
ning för den inre oron.
Han vet sedan några dagar, att
den obotliga sjukdom han lider av
hastigt förvärrats och att hans tid
snart skall vara ute.
Hans hustru sitter vid sängen i
en djup lästol med det grånade hu-
duet lutat mot det höga ryggsstödet,
men de ha icke längre något att sä-
ga varandra.
Hon försöker underhålla honom
med litet småskvallertal av vänkret-
sen, hon berättar att deras aktier
börjat stiga, relaterar några av de
lykligaste tidningstelegrammen, men
hon endast höjer den magra handen,
ljudande tystnad. Allt detta är för
honom likgiltigt.
Den gamla damen i lästolen iakt-
tar skrämd den sjuke, som ligger på
ryggen med uppåtvänt ansikte.
Hon ser hans huvud med den väl-
diga hjässan, de insjunkna kinderna
och de djupt liggande slutna ögonen
med endast minutlänga mellanrum
luta sig först åt ena sidan, sedan åt
den andra.

N.I.A.B.
NORDISKA INDUSTRI-
TAPISERI
DETALJ
Ö. Hamng. 31. 1 tr.
Nyheter för
Hösten.
GÖTEBORG.

(Eftertryck ej tillätet). Med ensamrätt för Sverige.

Allahs vilja.
Av KATHLYN RHODES.
Översatt av Siggyn Fryden.

Hon räckte vänligt fram sin hand,
lät hon längtade efter att han
skulle gå, så att hon skulle få bli
ensam med Cheyne. Sakert måste
han också önska det, efter vad som
passerat.
"Fårväl! Det hoppas jag det inte
är, doktor Lassen. Kanske vi kan
räkna ett ögonblick i morgon. Men
god natt i alla fall. Och det måste
jag säga till er också, herr Cheyne.
Hennes röst lät inbjudande, och
det var tydligt, att hon talat endast
för att vinna tid. Lassen hade skat-
kat hand med henne och var just i
begrepp att gå för att lämna de bå-
da ensamma, då hans avsikt gäckas
av en uppsare, som hade när-

Vad tänker han männe på? Vad
är det som oroar honom? Skall han
säga det?
Hon hoppas, att han icke skall gö-
ra det. Hon har aldrig velat höra
något tråkigt — och hon är inte
längre så stark. Varje gång det oro-
liga huvudet byter läge går en il-
ning genom hennes nerver.
Plötsligt säger den sjuke något:
— Jag önskar att jag hade en enda
god gärning att tänka på.
Ett leende drar över den gamla
damens ännu vackra ansikte, när
hon av uppriktigt hjärta svarar:
— Åh, käre, vilka summer du gett
bort! Det finns väl knappast ett
välgörenhetsföretag som inte du un-
derstött.

Han lyfter trött handen: — Jag
önskar jag hade gjort något som be-
tytt en verklig uppoffring för mig,
och att jag hade gjort det gärna!
Tystnad.
Den sjukas huvud faller som fört
än åt ena sidan, än åt den andra.
Hans hustru talar med sköterskan
och med läkaren. Finns det då inga
medel att stilla denna oro, att döva
dessa tankar? Jo, det finns, men
den sjuke tar icke emot någon me-
dicin, tillåter inga insprutningar.

Den gamla damen har sovit dåligt
på natten, och när hon nu efter den
tidiga frukosten intar sin plats i
lästolen vid sängen slumrar hon in.
När hon vaknar, är det dödligt
i rummet. Prasslandet från huvud-
kudden höres icke mera. Skrämd
ser hon dit bort, men nu in i ett le-
ende ansikte och ett par ögon, vilka
stråla på ett sällsamt sätt. Är det
av lycka eller endast feber?
När han talar är stämman låg-
mald. Det är som han berättade
något mest för sig själv, något myc-
ket fågnesamt:

— Jag har funnit den! **Gärning-
en!** Minns du? Vi var unga och
min inkomst blygsam. Någon dog
— namnet är borta för mig. Jag
köpte hans hus exekutivt, sålde sam-
ma dag med fjorton tusen kronor i
vinst.

Ett ögonblick ligger han efter-
sinnande, som om minnet sveke, och
fortsätter sedan:
— Någon — ja, det var *du!* Nu
minns jag det alldeles tydligt, du
talade om änkor och faderlösa barn.
Du bönföll mig att inte behålla
pängarna. Du resonerade så klokt.
Du bad att jag skulle betrakta mig
endast som ombud för den stackars
änkan. Jag ville inte — pengarna
betydde ju *då* så mycket för mig,
men *du* höll ut, Gud vare lovad!
Den fattiga kvinnan fick vartenda
öre, och jag var mycket glad när

jag gav henne dem. Du minns ju?
Det var ju så?
— Ja — ja, svarar hustrun bråd-
skande, när hon ser ängesten bryta
fram i hans feberheta blick. Det
gick till aldeles så.

Den sjukas huvud vilar stilla på
kudden. Han sover lugnt med ro-
fylldt ansikte. Mot aftonen bli ande-
tagen lätta, snabba och så — borta!
Hans hustru har låtit flytta sin
säng till det rum, som ligger längst
bort från salongen, där den döde so-
ver. Hon är rädd för honom —
*Den goda gärningen har aldrig
blivit gjord!*

Och det var *hon* som hindrade den.
Den döde hade i unga år ett allför
känsligt hjärta för en affärsman.
Det var *han* som talade om änkor
och faderlösa barn, och det var *hon*
som förde förståndets talan. Det
var en lyckad spekulation, ärligt
vunna pengar. Och vilken männis-
ka med förnuftet i behåll ger bort
fjorton tusen kronor i unga fattiga
år, pengar, varav en stor förmögenhet
skall byggas upp och som också
blev grunden — — —

De närmaste dagarna medförde
otaliga kondoleansbrev, som den
gamla damen läste med tårslösa ögon
instängd i sitt rum.

Så öppnade hon ett:
— Jag bryter ett löfte till Er
bortgångne make, men det är som
om jag måste göra det, som om nå-
got tvingade mig. För många år
sedan hjälpte han mig och mina fa-
derlösa små ur stor och hopplös nöd.
Han gav oss fjorton tusen kronor,
som han vunnit på en spekulation.
Han tog mitt löfte att icke nämna
det för någon, ej heller för Er. Men
nu gör jag det för att säga Er att
vi *välsigna* hans minne —

För första gången gråter den gam-
la damen. Ängesten släpper sitt
grepp om hennes hjärta och hon går
in till den döde, dit hon icke vågat
sig förut.

Ni kan vänta med inköpet av gar-
dinerna, tills Ni flyttat in i den nya
våningen. Med linoleummattorna är
det en helt annan sak. De böra va-
ra pålagda, innan ännu en möbel
kommit i huset. Vi inbjuda till be-
sök. "Linopeters", Kungsporsplat-
sen 2.

Vi ha alldeles nog religion för att
komma oss att *hata*, men ej nog att
komma oss att *önska* varandra.
J. Swift.

**Mänlig
solidaritet.**

Dr. Bousfields arbete "Kön och
civilisation" har på något sätt upp-
rört mig. Icke därför att det fram-
lagt några nya och överraskande
sanningar, men emedan det ger ett
starkt intryck av att en man här-
med oförbehållsamt kastat sin mask
och sagt ut de hjärtats innersta me-
ningar, som männen annars söka
omskrivna eller förtiga.
Vi få helt och rent ut veta att vi
äro underlägsna. Att mannen lyf-
ter på hatten för oss — icke av vörd-
nad, som vi möjligen gått och in-
billat oss, utan för att låta oss kän-
na vår underlägsenhet, att han i va-
let vid äktenskap föredrar de små
spädlemmade ömtåliga kvinnorna
för att få behålla sin suveränitet(!)
m. m., m. m.

Jag sände aktstycket i röd krit-
ram till herr B. och förberedde ho-
nom på en intervju. Även om alla
världens män sveke oss, skulle herr
B. icke göra det. Han är en damer-
nas riddare och skulle säkert bryta
en lans för oss.

Det var en onsdagsmorgon jag
trädde in i hans vackra chefsrum.
Han steg genast upp och sköt artigt
fram en stor skinnfåtölj. Gesten
verkade vördnadsfullt förtroendein-
givande.

— Nå vad säger ni? frågade jag,
viss om att hans tanke såsom min
kretsade kring den fatala artikeln.
— En härlig sommar! svarade
han.

— Sommar, återtog jag. Har ni
icke läst artikeln?

Hans hy orangevärgades.
— Jassa, jo, naturligtvis! Tack
så mycket!

— Nå????

Han såg ut som ett frågetecken.
— Vad säger ni? fortsätter jag.
— Ja, vad vill ni att jag skall
säga!

— Men ni måtte inte ha läst arti-
keln, sade jag. Det föreföll mig
otänkbart att en sann och verklig
damernas riddare som herr B. kunde
ha läst den utan att erfara en oemot-
ståndlig längtan efter svärdsslag.

— Det har jag visst, svarade herr
B. och började ravsa i sina papper.
Jag läste den till och med på båten
i går, och glömde den nog kvar i ytter-
rooken hemma. Den var ju delvis
mycket intressant.

* Recenserad under rubriken "Han och
Hon" i nr 33 Kv. Tidn.

— Verkligen, sade jag. Jag fin-
ner för min del att d:r Bousfield
uttryckt sig som en grobian.

Under herr B:s solbränna drog
änno en varm rodnad. Han grep
papperskniven och böjde nervöst
dess elastiska klinga mellan sina
bruna seglarhänder.

— Det vill säga, fortfor han, det
där om att männen företrädesvis bö-
ra välja de starka och överlägsna
kvinnorna till sina barns mödrar var
ju fänigt. Det är väl bäst att
var och en får välja efter sin smak.

— Med andra ord de svaga,
spädlemmade och ömtåliga kvinnor-
na, mot vilka han kan känna sin
härskarställning?

Herr B. skrattade nervöst.
— Jag vet just inte det. För
min del har jag visserligen alltid
föredragit den något mindre kvinno-
typen, men det är ju en smaksak.

Jag betraktade herr B. Det var
tydligt att de uttalanden som föran-
lett mig till den utomordentliga åtgär-
den att en onsdagsmorgon kl.
halv 10 uppsöka herr B. på hans
kontor hade gått honom spårlost för-
bi.

— Säg mig herr B., sade jag, när
ni hälsar på en dam så där vackert
som ni kan, sker det av vördnad
eller bara för att markera hennes
underlägsenhet?

— Det beror väl på vem damen
är. För rätten "underlägsenhet...!"
varför i himlens namn skulle jag
markera att hon är underlägsen?

— Nej, det påstår inte heller jag.
Ni anser ju, efter vad jag kunnat
förstå, att kvinnan, intellektuellt
och moraliskt, är fullt och helt jäm-
bördig med mannen och följaktligen
måste ni betrakta d:r Bousfields ut-
talanden som idel bosh.

Herr B. vred sig på stolen.
— Naturligtvis är kvinnan på
sin plats av lika stort värde som
mannen på sin.

— Icke alla kvinnor på alla sina
platser av lika stort värde som alla
män på alla sina platser?

Herr B. skrattade åter — hyste-
riskt.

— Det var en ganska kinkig frå-
ga.

— Varför? Ni har ju själv sagt:
Släpp fram kvinnan! Ni har över-

höljt henne med lovord. Varför vill
ni då inte oförbehållsamt erkänna
att ni anser d:r Bousfield vara en
narr?

Herr B. böjde häftigt och våld-
sam klingen mellan sina händer.
Han såg med ens väldigt stridslyst-
en ut.

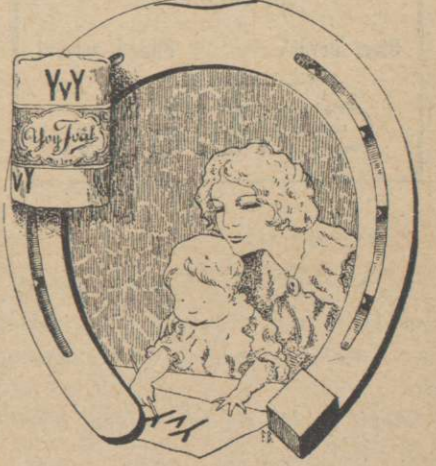
— Nej, sade han. D:r Bousfield
har onekligen rätt i många avseen-
den. Alla kvinnor äro icke lika
kloka som... (stum bugning). Det
finns också en massa fåfänga och
ytliga dockor bland ert kön...

— Dockor som ni män svärma
för och gifta er med. Med de kloka
och starka och överlägsna gifta ni
er minsann icke. Varför?

— Det har jag inte tänkt på, sa-
de herr B. För övrigt, inte har ni
väl slagit er lösa för att falla i en
tyrannisk mans klor!

Han var röd som en stridstupp.
Det hade kommit något in i diskus-
sionen emellan oss, som vi på för-
ståndets väg aldrig skulle kunna
klara upp, även om vi höllo på att
argumentera i evighet.

Jag reste mig upp.

VARJE MOR BÖR
redan tidigt inpränta hos
sina barn betydelsen av en
noggrann hudvård, ty rena
porer äro en av betingel-
sorna för en god hälsa.
Låt barnen därför varje
dag tvätta sig med den
milda och välgörande
YvY-Tvålen,
som tack vare sin säregna
förmåga att skydda och be-
vara en ömtålig hud är
oöverträffad som barntvål.
Pris 1 kr.
A.-B. YvY-Fabriken, Ystad.

Bästa skor för skolan **GOSS- o. FLICKSKODON** **CITY**
med rågummisulor. **51**
STÖRSTA URVAL NYHETER. **51**
Kungsgatan **51**

mat sig seende sig åt alla sidor, som
om han sökte någon.
— Ber om ursäkt, sir. Han gjorde
honnör för Cheyne. Kapten vill
träffa er ett ögonblick, sir, om det
passar er. Kunde inte finna er
först, sir. Kapten är där nere, sir.
— All right, Long. Jag ska gå
genast. Fröken Romney, hans röst
lät hård — jag måste säga god natt,
är jag rädd. Kaptenens order, ser
ni.
Hon räckte åter fram sin hand,
och en plötslig förskräckelse genom-
lilade henne, då hon såg uttrycket i
hans bleka beslutsamma ansikte.
— God natt då, herr Cheyne, sa-
de hon tvingande sig att tala, lång-
tande efter den protest, som hon
visste måste komma. Vi måste väl
ta riktigt avsked nu eller hur? Ni
blir väl upptagen i morgon bitida?
— Det är nog troligt, fruktat jag,
sade han fast. Så vi måste ta av-
sked nu, fröken Romney, och om vi
inte räkas mer, får jag då önska er
— — — lycksam resa?
För ett ögonblick undrade hon,
om hon hört rätt.
Skulle de skiljas på detta sätt —

dena få kalla meningar, denna ba-
nala handskakning efter den vilda,
passionerade kyssen, de glödande or-
den?

Hon såg på honom med stora, för-
undrade ögon. Och i hans ansikte
läste hon sanningen. Den scenen
var ämnad att glömmas. Det skulle
aldrig bli någon fortsättning på
den; de orden och blickarna skulle
aldrig upprepas. Den kyssen skulle
bli ensam i all sin skam; ty så be-
traktade hon den nu.
Men med den vissheten kom också
hennes mod tillbaka — det mod,
som är medfött hos varje stark man
och kvinna.

Hon såg rakt in i mannens ärliga
bruna ansikte under den högkulliga
vita mössan och log.
— Tack så mycket! Jag är rädd
att det är för sent att önska er bon-
voyage efter ni är så nära målet.
Men t. o. m. nära stranden ha ju
skepp många gånger gått förlorade,
inte sant? Så kanske mina goda önsk-
ningar inte är så onödiga i alla fall.

Hon hade skakat hand med ho-
nom helt flyktigt, under det hon ta-
lade, och nu vände hon sig bort lik-
som för att visa honom, att samta-
let var slut.
För ett ögonblick sturrade han ef-
ter henne med en mörk blick. Se-
dan pressade han tillsammans läp-
parna, och i det han satte på sig
sin mössa igen slungade han ett
tvärt god natt över sin skuldra till
Lassen och skyndade bort.
— Fröken Romney, Lassen kunde
ej avhålla sig från att följa hene,
ty det ängestfulla uttrycket i
hennes ansikte hade ej undgått hans
tränade öga — ni ser trött ut. Jag
hoppas, att ni inte har mycket pack-
ning kvar?
— Nej. Hon såg på honom med
oseende ögon. Det är en bra vacker
kväll, tycker ni inte det? Och vatt-
net, är det lika fosforskimrande än?
Ska vi gå och se?
Hon gick fram till relingen, och
den unge mannen följde henne lite
undrande.
Hon stod där vid hans sida utan
ett ord, sturrade bort emot horizon-
ten med en tom blick.
Se — det var Lassen, som ta-
lade — det är en stor båt därute —
ett linjeskepp. Jag undrar, vad det

som för att visa honom, att samta-
let var slut.

För ett ögonblick sturrade han ef-
ter henne med en mörk blick. Se-
dan pressade han tillsammans läp-
parna, och i det han satte på sig
sin mössa igen slungade han ett
tvärt god natt över sin skuldra till
Lassen och skyndade bort.

— Fröken Romney, Lassen kunde
ej avhålla sig från att följa hene,
ty det ängestfulla uttrycket i
hennes ansikte hade ej undgått hans
tränade öga — ni ser trött ut. Jag
hoppas, att ni inte har mycket pack-
ning kvar?

— Nej. Hon såg på honom med
oseende ögon. Det är en bra vacker
kväll, tycker ni inte det? Och vatt-
net, är det lika fosforskimrande än?
Ska vi gå och se?
Hon gick fram till relingen, och
den unge mannen följde henne lite
undrande.

Hon stod där vid hans sida utan
ett ord, sturrade bort emot horizon-
ten med en tom blick.
Se — det var Lassen, som ta-
lade — det är en stor båt därute —
ett linjeskepp. Jag undrar, vad det

är för ett. Det är en vacker syn,
tycker ni inte det, när det är upp-
lyst så där. Jag antar, att vi ser
ut på samma sätt från deras däck.

Hon såg likgiltigt stadigt plöjde
sig väg genom oceanen. Det var
strålände upplyst från för till akter
och såg ut som ett flytande féslott
på ett förtrollat hav. Skeppet var
alldeles för långt borta, för att man
skulle kunna urskilja dess former,
och det hela föreföll som en dröm-
syn.

— Jo, det är vackert, sade hon
med något av sitt vanliga sätt. Ja-
så, det är så där, som vi ser ut.
Doktor Lassen, hon blev purpurrod
av ansträngningen, men någonting
tvingade henne att tala, att söka lösa
det problem, som plågade henne,
nästan mer än hon kunde uthärda
— vad menade herr Perkins, när han
brydde er, eller var det herr Cheyne,
rörande det där stycket "Poppies"?
Känner ni någon, som heter Poppy?
Är det den där vackra fröken
Evans? Men heter inte hon Daisy?
Det var förskräckligt klumpigt,
platt, oestetiskt i trots av leendet

och den lätta tonen. Hon kände i
samma ögonblick, som hon talat, att
hon nästan, om ej helt och hållet,
förrätt sig. Och likväl måste hon ha
klarhet, och tiden var så vansinnigt
kort.

Innan han talade, stack Lassen
handen i fickan efter sitt cigarett-
fodral.

— Får jag lov? Han höll upp
det, och hon nickade likgiltigt. Han
tog fram en cigarett och strök eld
på en tändsticka mot relingen, in-
nan han svarade, och hon gissade ge-
mast, att det var för att vinna tid.
När slutligen cigarettens var tänd,
kastade han den utbrända tändstic-
kan i havet och vände sig till henne.

— Vad var det ni frågade mig,
fröken Romney? A, om namnet
Poppy, eller hur?

— Ja, sade hon. Men det gör
verkligen det samma, doktor Lassen.
Jag vill visst inte vara närgången
och snoka i andra människors hem-
ligheter eller vänskapsförbindelser.
Men det är ju ett ovanligt namn,
och jag erkänner, att herr Perkins
gjorde mig nyfiken.

— Perkins är en narr, sade den

Sänd Eder **Tvätt till**
Tvättanstalten Västakusten
Vegaatan 46. Göteborg. Tel. 44443.
Omsorgsfullt arbete. Snabb leverans.

NYHETER

i
Filt- & Velourhattar

nu inkomna.

Stort urval! Billiga priser!

Gillblads

— Nu förstår också jag att d:r Bousfield har rätt, sade jag. Det var bara det jag ville övertyga mig om.

Herr B. lade bort kniven. Lättad. Befriad.

— Och för övrigt, bifogade jag har d:r Bousfield icke sagt något annat än vi veta förut. Det är en

sämre lott att vara kvinna. Vi ha kanske fått den för våra synders skull. Det enda jag tycker är att mannen, såsom de starkare och bättre ställda kunde bestå sig lyxen att icke i tid och otid markera sitt övertag. När vi nu satts att samarbeta i denna underliga institution, som kallas världen, kunde vi ju göra det så hyggligt som möjligt för varandra.

— Men då hade ju kvinnan ingen sämre lott, svarade herr B.

Vad skulle man svara på detta? Det var ju så fatalt sant.

Den sanning i naturens stora Logos, vilkens skenbara eller verkliga orättvisa ingen lagstiftande församling på jorden ännu lyckats upphäva.

Ragna Peters.

Gamla talesätt.

“Den bättre hälften.” — “Också jag har varit i Arkadien.” — “Det är blott ett steg mellan det upphöjda och det löjliga.”

Alla känna vi till uttrycket “Mänsklighetens bättre hälvt” eller den äkta mannens: “min bättre hälvt”. I första fallet alluderar det på kvinnokönet som helhet betraktat, i det senare på kvinnan som hustru.

Om man lyss till tonfallet i detta talesätt, är det skämtsamt men samtidigt älskvärdt och erkänsamt. Det finns icke spår av ironi i denna betygssättning, vilket är märkligt, eftersom kvinnan och även hustrun varit ett gärna sökt mål för den manliga satiren. Det enda absoluta undantaget är, som bekant, modern.

Vem har först brukat uttrycket “den bättre hälften”? En engelsk författare Sir Philip Sidney i en roman “Arcadia”. Han låter där en gentleman om hustrun säga: “Min kära, min bättre hälvt”.

Sir Philip levde under senare hälften av 1500-talet.

När vi använda talesättet: *Också jag har varit i Arkadien*, så inlägga vi däri det vemodiga minnet av en njuten, men förgången lycka.

Denna tydning överensstämmer också på det allra noggrannaste med

Min lilla morgongymnastik

En av våra mest kända, glada författare berättade häromdagen på tal om hans goda vigör följande bild ur sitt dagliga hemliv:

“Jag har aldrig haft tid till någon morgongymnastik till musik, men jag har i alla fall tagit min regelbundna motion varje morgon. Den bestod i många år i att jag själv borstade mina skor. Men en vacker dag — det är flera år sedan nu — märkte jag, att skoborstningen gick så oerhörd lätt och fort, att motionen var just ingen motion längre. Min hustru hade köpt Viking skokräm!

Vad var att göra? Jo, jag övertog resolut skoborstningen även för min hustru, mina fyra oförsörjda barn och mina två förtjusande hembiträden. Och detta håller jag på med ännu, ty att borsta åtta par skor med Viking skokräm är detsamma som att borsta ett par med den gamla sortens skokräm.”

S. A. S.

den mening, som inlades däri av dess upphovsman.

De citerade orden lästes första gången som inskription under en målning, vilken ännu finnes i italiensk ägo.

Man ser på denna tavla två herdar. De äro unga och sköna — den jordiska sällheten bör vara deras

EKSTRÖMS
JÄSTMJÖL
ÖREBRO KEM.-TEKN. FABRIK
GRUNDAD 1855

ägodel. Men just nu genombävas de av aningen om lyckans förgänglighet — skrämda betrakta de en grånande dödskalde, som ligger framför dem på marken.

Konstnären som målat tavlan var italienaren Bartolomeo Schidone, död 1615. Inskriptionen under tavlan “bevingades” och hör till dessa talesätt som blivit alla folks egendom. I Frankrike är uttrycket känt. Schiller använde det i sin diktning och hos oss återfinnes det i Wennerbergs “Gluntarne”.

Napoleon den förste har äran av konstruerandet av satsen: “Det är blott ett steg mellan det upphöjda och det löjliga”. Orden torde, när de

(Forts.)

En lycklig dag.

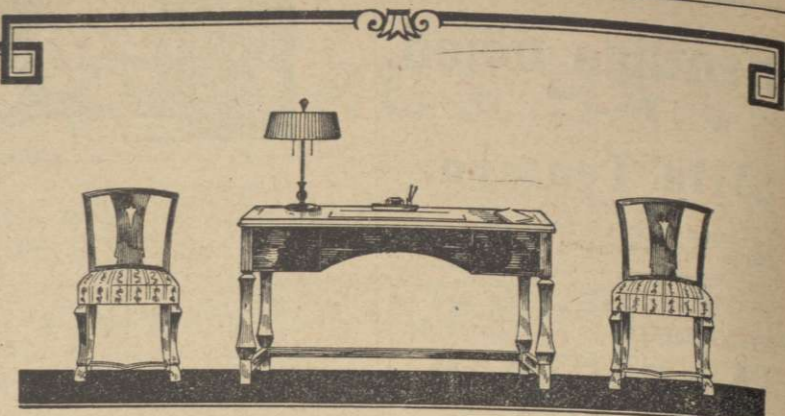
Tredagarsstormen hade bedarrat. Morgonluften var höstkall, men solen som sken från molnfrån himmel bådade en strålände dag, och löftet hölls!

första gången yttrades icke hava varit knutna till någon särskilt märkvärdig händelse. Vilken denna var har fallit i glömska, under det att själva yttrandet visat sig så allmänt giltigt och livskraftigt, att det hör till de talesätt vi alla känna till och vid lämpliga tillfällen använda.

Det är emellertid icke uteslutet att Napoleon fått uppslaget till sentensen från annat håll. Själva tanken hade nämligen redan tidigare om än icke i alldeles samma dräkt framförts av engelsmannen T. Paine i ett av hans arbeten: “Det löjliga och det upphöjda äro ofta så nära befrända, att det är svårt att hålla dessa begrepp isär — ett steg över det löjliga och man har det upphöjda”. — Har detta uttalande varit känt av Napoleon och endast *omformats* av honom? Man vet det icke. Men det är i alla fall i den av honom givna formen, som sentensen gått till eftervärlden.

Tillfälle till billigt inköp gives genom den slutrealisation som fröken Hilda Sjöberg, innehavare av den gamla firman C. I. Sjöberg, anordnar i sin affärslokal Östra Hamngatan 20, 1 tr. Varorna utgöras av alla slags papper, kuvert och skrivsaker. Vår tidning har gjort ett stort inköp och vitsordar de verkligt billiga priserna!

Ett förargligt tryckfel hade råkat insmyga sig i följetongen i förra numret, i det att ordet hinduer hade utbyts mot “händer” i satsen: “ni gnör era stackars hinduer för hårt...”

God stil

på möbler och prydnadsföremål i Edert hem är ingen lyx. Den bidrar så avsevärt till trevningen och hemkänslan att fränvaron därav är en ren förlust. Numera kan också praktiskt taget vem som helst, som sätter bo, förvärva ett solitt, stilfullt sådant. En rik variation av konstnärligt utformade möbler från

BODAFORS

valkända etablissement finnas ständigt till påseende i vår möbelavdelning. Gör oss ett besök och inhämta samtidigt upplysningar om bosättningsförhållanden och våra förmåliga betalningsvillkor.

Edra gamla nedsuttna soffor och stolar omöppas.

A.-B. FERD. LUNDQUIST & C:O

MÖBELAVDELNINGEN

TEL. 16845. GÖTEBORG TEL. 16845.

Orientaliska mattor utställas av den välkända firman *Ferdinand Lundquist & C:o* i Göteborgs Konsthall vid Götaplatsen. Utställningen är synnerligen omfattande och praktfull. Man finner här de mest utsökta alster av den berömda orientaliska vävnadskonsten. Expositionen, vilken bör kunna påräkna vår läsekrets varma intresse, hålles öppen den 7—20 sept.

Om du önskar att bli god, så förvärva först den övertygelsen att du är ond.

Epiktet.

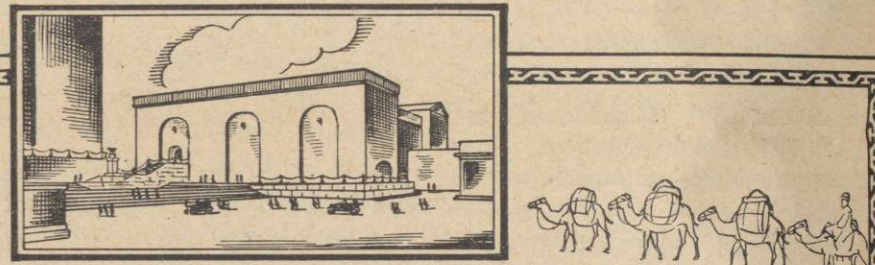
BREVLÅDA.

Minus. Av utrymmesskäl kan Edert inlägg inflyta först i nästföljande nummer.

E—n. W—g. M. Vi ta gärna ett resebrev om skildringen är individuell och underhållande.

R. W—n. “Pour-moi”, E. S—g. Astronom m. fl. insändare av förfrågningar och bidrag skola snarast komma i åtanke.

I. L—H. V. g. uppgiv omgående adress!

Stor Utställning i Konsthallen
vid Götaplatsen

Äkta Orientaliska Mattor.

Genom samverkan med A.-B. Ferd. Lundquist & C:os Mattavdelning utställes

den 7—20 september

en storartad samling äkta orientaliska mattor. Utställningen erbjuder ett enastående tillfälle att studera den världsberömda orientaliska mattproduktionen. Utställningsföremålen äro såväl antika som moderna. Utställningen hålles öppen kl. 12—7.

Fri entré.

Tel. 7381.

VI sälja mängder av
GARDINER
Varför? Jo! Därför våra priser äro lägst och att vårt lager det största på platsen.
A.-B. CARL JOHNSON
KUNGSTORGET 2.

unge doktorn hastigt. Men det är ingen hemlighet, fröken Romney. Åtminstone har Perkins och jag och de andra av befälet reda på det, så det är en “secret de Polichinelle” åtminstone. Han skrattade med ett försök att göra henne obesvärad. Poppy, fastän Perkins sannerligen inte hade rättighet att tala om damen i fråga på det intima sättet, som han gjorde, är namnet på den flickan, som Cheyne varit förlovad med i några år.

För en sekund var Kitty tyst, och Lassen väntade med en oro, som han ej kunde göra sig reda för, på hennes svar.

En mindre intelligent kvinna kunde ha låtsat sig känna till detta faktum, som hon glömt för ögonblicket och påmint sig, så fort det kom på tal. Men Kitty, fast ej i saknad av den list, som kommer varje kvinna, även den uppriktiga, till hjälp vid behov, gjorde intet sådant missstag.

— Verkligen? Hennes ton sade honom ingenting. Är han förlovad? Det visste jag inte, eljest skulle jag gratulerat honom nyss.

Hon gick inte genast utan stod kvar och pratade ännu några minuter om likgiltiga ämnen, och först då hon kände sig säker, att hennes läppar och kinder återtagit sin normala färg, gjorde hon slut på samtalet.

— Doktor Lassen, jag är rädd, att jag låtit er patient vänta hela den här tiden. Jag är så ledsen. Kan ni förlåta mig? Det är människens och den enastående vackra nattens fel. Men låt mig nu säga god natt och flyga i väg. Och nu räknas vi nog inte mer den här gången.

En minut efteråt var hon borta, och han såg sista flickan av hennes blåa klädning försvinna, innan han vände sig om för att gå till andra klass.

En halvtimme senare satt han i sin hytt, sysselsatt att avsluta ett brev, som skulle postas i Marseille, då han avbröts av en knackning på dörren.

— Kom in — å, är det du, Cheyne! Sitt ner, gamle gosse. Vill ha dig en pratstund, förstår jag.

— Jag har kommit för att tala

om för dig vilken infernalisk skurk jag är, sade Cheyne dystert och satte sig på sin väns bädd. Hör på, Lassen, om du och den där älskan Perkins inte hade dykt upp i kväll, så — ja, vet du, vad jag gjorde? Jag höll på att kurtisera den där flickan, Lassen, och vid Jupiter, jag svär, att jag totalt glömde bort, att jag inte hade rättighet att göra det! Det var den där drummeln skämt om Poppies, som ryckte upp mig. Jag kysste henne, Lassen. Ack, för himlens skull, låt mig tala om det! Hon får aldrig veta det, och jag måste avbörda mig det, helt enkelt.

Ur den täta människoklungan, som står väntande vid Lilla Bommens kaj, stiger ett glatt och ivrigt sorl.

Det är innetot 300 fattiga gamla, nästan uteslutande kvinnor, som bjudits på en fästidag med båt-färd till Kungälv, musik och middag på den lilla stadens berömda hotell. Medlen ha insamlats av Göteborgs-Posten, vars representanter älskvärdt taga hand om och hjälpa resenärerna till rätta. Man ser också många andra, som bruka vara med, när det gäller att göra något gott eller trevligt för dem som leva på livets skuggsida, kyrkoherde Holm och sida vid sida med honom några av Folkteaterns musikiska och sceniska krafter, fru Martina Olsson, icke som “Häradshövdingens Albertina” utan *civil*. — Se, säger hon skämtsam, jag hade tänkt ta på mig min blommiga huvudduk, men då — hon visar med handen ut över kvinnoklungan — hade inte mina systrar och kusiner exmerat mig, är jag rädd —.

Just nu lägger ångaren till vid kajen och de gamla gästerna — det är 70-, 80-åringar! — skynda ombord. Snart är ångaren fylld till sista plats. Hur pryddiga i sitt yttre de äro alla dessa äldringar, uttagna av diakonisorna bland de fattigaste i stadens olika distrikt, hur

nytra, hur förtjusta över att vara föremål för all denna aktningfulla uppmärksamhet, hur lyckliga över den fästliga dag de gå till mötes!

Nu backar ångaren från land, musiken reder sig att spela upp och

ombord och på kajen flyga nästutkarna ut till avskedshälsning.

Crayon.

Förestånderska

sökes för mindre vilohem. Sökanden bör vara saut trende, praktisk, sparsam, kunsking i matlagning och ordningsfull.

Svar till “Vilohem”
Denna tidnings annonskontor.

Amalia Gustafssons

Saluhallen 21—23

förstklassiga Charkuterivaror rekommenderas. Tel. 1976.

BLÅ PORTEN

Drottninggatan 29

Ista klass Frukost-, Lunch- & Middagsrestaurant samt Cafésvering.

Öppet även söndagar.
Vällagade rätter för avhämtning till billiga priser.
Tel. 14556.

Hotell & Pensionat

Clara Johansson.

Kungsgatan 51, Stockholm.

Ljus hemtrevliga rum. Moderata priser. Förstklassigt! Centralt!

Rikstel. 13554. Norr 24241.

Arla Mjolk

Distribution på glasflaskor.
Tel. 40781, 45699

Engelska
Tapetmagasinet

största urval i

TAPETER

22 Västra Hamngatan 22